

DJABEL

ROK 15.

Nr. 19.

Wychodzi dwa razy na miesiąc. — Administracya w głównym Ryнку Nr. 30. — Rękopismów nie zwraca się, ale bywają niszczone.

Przedpłata kwartalna: w Krakowie 1 złr., z przesyłką pocztową 1 złr. 15 c., w Niemczech 2 marki.

Prenumeratę listy i artykuły należy nadsyłać do handlu R. Ludwińskiego, Gł. Rynek Nr. 30 (pod adresem: Redakcja „Djabła”

W umieszczaniu ogłoszeń pośredniczy: G. L. Daube et Comp. Central Annoncen Expedition Frankfurt a M.

Numer pojedynczy 20 ct.

Rozmowa między panem Jacentym a jego Kumem.

Kum: Dzień dobry wam kumotrze! O czem tak dumacie?

Może chora kumoska lub inne złe w chacie?

P. Jacenty: Broń Boże, myślę tylko o szkolnej noweli...

Kum: Z łaski której, w wsi każdej będziemy szkółkę mieli?

Przeczytałem co piszą gazety, te, owe,

I takiego mi one wbiły klina w głowę,

Żem aż przyszedł do kuma — by otwarcie spytać:

Jak należy ten koncypt Marszałka powitać?

Kumbinuję, że szkody przynieść on nie może

Bo Marszałek by przecie... nigdy — a broń Boże...

Tylko znów... rozumiecie?... otóż mówcie kumie:

Jak kum i z stąd i z owąd ten projekt rozumie?

P. Jacenty: Lepiej, choć **coś**, dać setkom, które z głodu chudną,

Niż kilku paść **czemś** takim, co im strawić trudno —

Co gorączkę sprowadza, co w mózgach przewraca,

Co kraju w milujących synów nie wzbogaca!

Takie jest moje zdanie. — Za dawniejszych czasów,

Nie było mędrkujących, wśród ludu głuptasów —

(Mówię tu o krakowskiej rzeczypospolitej)

Panował chłopski rozum wiarą w Boga syty —

Uczono go nie wiele — jednak dużo umiał,

Bo z miłości uczących — czem być ma — rozumiał.

Książd szczerze robił swoje — nauczyciel swoje...

Że praca sporzęć idzie — gdy idzie we dwoje...

Więc i ten i ów, zwykle patrzył prawy,

Umiał dziatwie coś rzeknąć z dziejów polskiej sławy.

I tak to wystarczało... że niczem nie skalał

Chłop krakowski swej duszy — niczem rąk nie zwał.

Kum: Więc myślicie, że projekt Marszałka jest zdrowy,

Że przyniesie on korzyść sprawie narodowej?

Ja sam tak kumbinuję... bo sam ledwoć mogę

Przeczytać — a niechno by kto wlaźł Polsce w drogę...

P. Jacenty: Że ten projekt jest zdrowy — nie wątpij mój stary,

Lecz, żeby korzyść przyniósł... nie mam żadnej wiary —

Bo na to trza serc wzniosłych — a w czyżby to ręce

Wówczas by się dostały te móżgi chłopięce?

Wezmą je, jak nie **wszyscy**, to najmniej trzy czwarte

Z partji stańczykowskiej — a wtedy co warte

Będą te kreatury — co mają oświecać?

Cóż one w sercach ludu, co mogą rozniecać?

Czy bratnią miłość ku nam? lub tę miłość świętą,

Co naród czyni **sitą**, z dróg swych nie zepchniętą?

Nie! oni chlebotawców cele spełniać muszą...

A wiemy co jest owych chlebotawców: duszą! —

Gdyby nie ta kość w gardle — przyklasnąłbym pierwszy

Cnym Marszałka pomysłem jako druh najszczerzy...

Ale ta kość widzicie...

Kum. Widzę kumie luby,

Że oświata ludowa, wciąż odbywa próby,

I, że jeśli ten projekt nie ulegnie zmianie,

Chłop ciemnym, — lecz na inny manier pozostanie.

WIZYTA u BISMARKA

(według relacji Twardowskiego z Krzemionek).

Wszedłem do księcia żelaznego w chwili gdy krawiec przyniósł mu ubranie, które musiał sięcienić.

— Powiadać, (rzekł do mnie) że ja i Niemcy to jedno. Nie prawda, bo Niemcy się zwiększyły, a mnie coraz więcej ubywa.

— Może katar żołądka — i spojrzawszy pełen troskliwości.

— Djabli tam wiedzą co jest, dość, że tu coś jest nie strawnego — mówić uderzając się w żołądek.

— Może to Lotaryngja i Alzacja tak siedzą kamieniem w żołądku waszej księżęcej mości? — spytałem, uśmiechając się, jak do s. p. mojej żonki gdy ją chciałem w prezencie przesłać Lueyperowi.

Bismark machnął ręką i rzekł:

— Gdzie tam, już zapomniałem jak je strawiłem, teraz mam apetyt na inne kąski.

Tu zaczął mrukać pożądliwie oczami. — Kurlandja! podszepnąłem

Dał mi znak, ażebym miledzał bo zobaczył właśnie lokaja wchodzącego do pokoju i zaczął rozprawiać o układach z Rzymem. Dopiero po wyjściu lokaja objaśnił mi, że zrobił to umyślnie, aby go w pole wyprowadził. — „Bo trzeba panu wiedzieć (mówił), że ta szelma dla tego, że jest lokajem u mnie, został zaangażowanym na korespondenta do kilku gazet, które mu dobrze za to płać — ażeby mogły napisać: Z najbliższego otoczenia księcia dowiadujemy się etc. — i dla tego mam pasję płatać mu figle a przez niego całą Europę. Ot n. p. teraz jestem pewny, że poleciał do której gazety zatelegrafować: iż podjąłem znowu moje układy z Rzymem — a mnie chodzi oto tyle, co o piąte koło u wozu. Kurlandja, to mi kasek — to wrota do Rosji, które można by otworzyć dla naszego handlu i przemysłu — ale szelmy moskale zmiarkowali i za plecami zmagwają się z Anglią i Francją. Piszą, że Gladston niby na spacer sobie wyjechał — że zapomniał nawet wiać galowe ubranie. Myśli, że ja taki głupi, że nie wiem, iż sekretnie z carem obaj przebrani nagadali się do syta. Ale ja im także szyję buty — ta cała sprawa bułgarska, serbska — to moja, auf Ehrenwort. Niby ta mała rzecz, dotyka Rosji tyle, co kołki w bucie — ale czasem jak taki kołek zacznie kaleczyć nogę, to i do amputacji przyść może. Verstanden? — Wtedy my wzięliśmy im nie tylko w Kurlandję, ale i za Wisłę — bo to nasza własność”. Chciałem go mocniej tak po swojemu wiesz... i spytałem: Verstanden? ale żeby się wygadał więcej nie zrobiłem awantury — a on tymczasem mówił dalej: „Polacy zawsze ciężyli ku zachodowi — wyciągali ręce — jak pisze „Czas“ do cywilizacji zachodniej — to też grzeczna cywilizacja nie chce żeby się trudzili do niej — sama do nich przyjdzie w pruskiej pikelhaubie.

— A jeżeli Polacy będą się buntować?

— To najprzód im się krwi upuści, potem im się pozwoli wdziwać na fraki kontuzje, śpiewać: Jeszcze Polska nie zginęła — zrobi się kilku durniów szambelanami lub hrabiami — kilku hrabiów — kilku ministrów — parę excelencji i mamy panów polaczków w kieszeni. Będą mnie tak kochać, że gotowi nazywać zbawcą swojej prusko-polskiej ojczyzny i illuminację na cześć moją urządzić.

Udobruchany wesółem usposobieniem, szyderycy spytałem: Jak daleko sięgają jego zaborecze zamiary?

— Jak daleko? zwołał i rozśmiał się rubasznie. Nie dalek jak Rosji, Francji i innych. Każdy radby zabrać jak najwięcej. Nie pogubiłby się weale Oles, żeby mógł całą Europę zrobić moskiewską — tylko ta różnica między mną a innymi, że nikt się nie przynajnie tak otwarcie jak ja do takiego dobrego apetytu. Co prawda — to muszę, bo moje landsmanny więził mi po piwiarniach beczką: „Mein Vaterland muss grossen sein“ — więc chcąc być popularnym — muszę ciągle **chcieć** — a brać co się da. I to jest cała moja polityka, to jest mein Bruderschaft — teraz servus!

Nadzwyczaj kontent byłem z pożegnania — bo choć jak waści wiadomo mam ciągle z djabłami do czynienia — przecież w spojreniu jego bywa coś tak wstrętnego, gdy sobie pozwala z polaków żartować — że albo byś grzmotnął albo zmykał za dziesiąte góry. Na odchodnem zapytał on mnie jeszcze:

— Ale, ale — zapomniałem spytać do jakiego pi-ma jesteś pan korespondentem? — „Do Djabła.“

Żelazny książę zrobił zdziwioną minę:

— A w którym piekle ten Djabł redagowany?

— W krakowskim niebie.

— Rozumie. A jak się nazywa pan?

— Twardowski!

— Polski Faust! Znam cię kolego —

Studiowałem żywoty wszystkich Faustów..

— I z każdego coś sobie przyswoiłeś..

— Bismark się na to rozśmiał prawdziwie po djabelsku — a po chwili dodał:

— Wiem, że wszystkie redakcje mają djabła za skórą — ale nie wiedziałem, żeby się która otwarcie do tego przynawała. Więć twój redaktor herr von Twardowski — albo ma dużo śmiałości — albo mało djabelskości. W każdym razie pozdrów go odemnie kolego i proś aby nasz od wieków prusko-polski kraj jak najrzadziej odwiedzał. Servus!

Ale, ale (zwołał) gdyż już drzwi otwieral podobno dieses krakussen Volk wmurował w ścianę któregoś kościoła płaskorzeźbę na której ja wjeżdżam do Wiednia w postaci Sobieskiego — podziękuj im za tę grzeczność.

Sen Djabła.

Śniło mi się, że pan **Koźmian**, ten Kapelmistrz Kakkofonii stańczykowski, osiadł stale już w Monaco.

Że **Tarnowski** graf to słysząc, jęknął z żalu — potem wzięwszy **Lolusia** za Panszę — został Don Kiszotem.

Że nosata **excelencja**, ślubit uroczyscie: nie blamować się na przyszłość już w otwartym liście.

Że „**Czas**“ sforsowawszy nogi, przez to ciągle **stanie**; osiadł sobie wreszcie stary na ojcystym łanie.

Że **Rzewuski** usłyszawszy jak w Bolonji sławni byli krawcy (*) — fotografuje ludzkosć jak dawniej.

Że **Marjan S.** poprzyściągł na piorny jasne. Nie wypisywać z ksiąg cudzych i dawać za własne.

Że pan **Weigel** ogłuchł nagle na doradców głosy: mało gada — dużo robi, nosi krótkie włosy.

Że pan **Bóg** szkołę **sztuk pięknych** wybudwał *a malo*; zrobiwszy **M. G.** braciuzkiem in San Crimalno.

Że krajowy Wydział przysięgł: już nie robić dalej oszczędności — kosztem biednych belfrów i szpitali.

I tysiączne takie zmiany snuły się przedemną, i było mi jasno w duszy, choć noc była ciemną.

A głos jakiś się odezwał: „Ciszy cię ta postać? a cóż zrobisz jak tych brankie których musisz chłostać? Jak ich brankie to i Djabł niepotrzebny będzie,

i z ochotą na dewocji w klasztorze osiedzie. Tak mówiłem komuś we śnie, a w tem słyszę krzyki: „Precz warehoły! — my tu górą — niech żyją **stańczyki**!“

Obudziłem się — spojrzawszy w około ponuro — Widząc że wszystko jak dawniej... chwyciłem za pióro.

Djabł.

REKLAMACJA.

Przed miesiącem pan **Koźmian** opowiedział wszystkim 880 numeratorem „Czasu“, że nie przyjął godności gospodarza na balu literacko-artystycznym. — Obecnie p. **Marjan Sokolowski** idąc w je-

*) Czytał broszurę **M. Sokolowskiego**: W Sprawie pomnika **Mickiewicza**.

go ślady takż w tymże samym organie czyni wiadomo, że tytułu członka syndykatury literackiego nie przyjmuje.

Wystąpienie obu tych panów, przypomina anegdotę o owym jegomościu, co to wyczytał w gazetce, że jakiś inny jegomość wybiera się do Ameryki, potrzebuje towarzysza podróży — poszedł o północy do jego mieszkania, zadzwonił, zbudził go po to, aby mu powiedzieć, że on do Ameryki w żaden sposób jechać nie może.

Mili Panowie, po co dzwonić i taki hałas publicznie robić tam, gdzie prywatny list byłby dostateczną ekskuzą. Bo, że tam jakiś ktoś, reklamuje w gazetach, żeby go nie miano za jedną osobę ze znanym szulerem, który nosi to samo nazwisko co on — to nie dziwnego; ale bać się o to, żeby świat nie sądził, iż ktoś jest gospodarzem na porządnym balu — to zbyt uczynna skrupulatność, jaką mamę kocham.

Nasi Wierzyńkowie.

Pochlebiam naszej to miłości własnej, że gdy się w domu pan pokaże jasny — To choćby czapkę sprzedać, pas zastawić, Byleby gościa ugodzić — ubawić. Wierzynek gościł cesarza i króla

Sypał im złoto, co chował w szkatule; Nam, co tę enotę (?) dzierzymy po Wierzyńkach

Skoro nam złota zabrakło już w skrzynkach Krew swą dawaliśmy królom i papieżom; Dzisiaj im resztki świetności oddajemy Więcej się nimi zajmując niż krajem, A oni za to figę nam pokazują.

List Józji do Miny.

Drogami No!

A czytała Ty w Czasie i tyj jego gazetce wydrukowane siły Krakofskiego tyturu o A do Zet? Jeżeli nie czytałaś to czytaj poWoli i ostrzeźnie żeby cie szlak nie trefił ze zdumienia. PowieDami, że kupa nas wielga — bo to i zwaSzego teatru wzon Kuźmion Dobrzańskiemu najElegantniejsze i najpożońdane siły i z Poznaniańskiego tyś i z WarSzawskich ogrunków tyś — a i PeTerburezykuf tyś pozWoził mu furt nasz kochany Kapitanićcio a ty wisz jaki on konesur talentuf — to ci tesz tara bedzie nas w ty gaZyTeece recenzował chwalebnie. Otusz mówięci, że Strach co tu u Nas tera i artystuf i arTystek asz trudno sie pszepchać za kuliSami — a jag jeszeze ponaschodzm sie chrabie i inne gat frandy dyrektora — to taki tŁok, że śeiskamy sie jag możemy. Wszystko to zokaZywi tego sobieSkiego. Jag tylko rozeszlasie wieś, że Kuźmian potrzebuje panien do haremu i tureckich Świentych — tocisie ponaschodziło z ruznych strun świata tyle do tych rul, że na afiszu pomieścić sie nie mogli. Pokazało sie puźni, że gadano nieprawde, bo wezyr nie potrzebuwał nijakich artystek

do haremu ale Kuźmion powiedział: kiedy już som to niech zostanom — to tylko bida, że wszyskie do rul amAntek. Jedna tylko amantka zdecydowała sie do rul matek bo jom pod Wyszynski namowił do tego — ale nie wiem czy sie utrzyma, bo za młoda. Kuźmian chodzi tera strasznie kontentny i muwi a co? niech mi tera kto śmi poWiedzieć, że niemam licznego personalum i żeby sie pochwalić co ma powypisywał wszysko co ma wgaznych swych — tylko nazwiska niekture poprzekrecał żeby ludzie niepoznali że ta lub owa była artystkom lub churzysskom we Lwowie — abo baletnicom w Warszawie, a ten i uf golił Brody abo aFisz roznośiul za ningo do sobieSkiego wzienio na Artyste. Już to można powiedzieć, że Ten Kuźmian strasznie Zakochany w sobieSkim. Sprawił cimu mundur polski — cały furt, a okropnie bogaty — oddał mu nawed Hufmanke za żone i wymalować kazał Wiedeń tag ślicznie — że ci nawet, co Wiednia nigdy nie widzieli — nachwalić się nie mogom wielgiego podobieństwa do niego. — A cogo to wszysko Kosztowało niech renka boska broni — bo i eks Presuf płacić musiał za to, co by turkuf i niemcuw udawali — i aktorom pokazzy że sie mordowali bo dwa razy dziennie grywali te sztuke — dał po kilka Szustek na Piwo. Byli tacy co uważali Sobie taki od sobieSkiego tryngelt za obrazę i wziość nie chcieli — ale Kuźmian był taki ci dobry a i ona tyś, że im nie za to nie zrobił tylko powiedział sobie w duszy: Kiedyś taki głupi, to nie bierz — i włożył szustki do kieszeni. Powiadajom że na Tego sobieSkiego to sobie kazał poszły skurzane kieszenie zobawy, żeby mu sie nie poobryWały — takom moe zgarniał do nich piendy — bo sobie kazał podwujnie za bilety płacić na pamiontkę patryjotycznom, że Sobieski dwa razy wiency pod Wiedniem zabił turkuf niż niemcy. Tylko na zakupno obrazu Matejki okazał się bardzo Honetny — bo od tych panuf co Wynajeli ot niego i teatr i aktoruf na ten wieczór nie wzioćnie tylko coś bez mała 1000 papirkuf — a rezeste oddaćci na zakupno obrazu dla papiza — za co go tyś jakiś graf Cygalski z poZnania nachwalić sie nie mug.

Teracisie jakoś już tag nie tŁoczom na tego Sobieskiego gŁownie bez to, że mamy drugi Tyjater Małp, który nam Psuje interesa — bo ci małyj grajom tak, że publika widziwić sie nie może.

Jesd tam szczeGólni jedna stara małpa co grywa Młode role i dyrektor teatru co jest zarazem ryzysererem nazywa jom Sarom Bernart besto — co ruda. Publikka bije ij takie brawa, że nam artystkom asz zazdroś. — Kuzmian gryzie wony i muwi: Trzymajcieśie ostro — niedajcie sie psom zjeść wkaszy i małpom z kozom zakasnać — ale to wszysko na nic sie nie zda — i jeżeli ten małpi teatr dłuży ty jeszeze zabawi w Kiakowie, to nasz, na nie zkrepiruje.

No bywaj mi zdrowa a pisz co u was jest — bo muwiomtu, że wszysko co krakoskie potłuszciano jag kluski z ten-sknoty za kolegami i Publicznościom krakoskom a i koleżankami tyś.

Twoja Juzia furt artystka krak. tyjatur.

Ach ten Profil.

Ach ten Profil
Ten grecki styl!
Ta nóżka jak ulana...
Ta czarna brew.
Co burzy krew,
Ta cera jej rumiana!

Ten boski biust
A kolor ust
Malinę przypomina!
W jej oczach żar
Co rzuca czar...
Cudowna to dziewczyna.

Szalałem, lecz...
Rzeka mi: „prez“.
„Nie będę nigdy twoją,
Ja posag mam,
Ty nie masz sam
Co włoży w gębę swoją“.

Ach! ten profil
Ten grecki styl!
W cięż stoi przed oczyma...
Kochałem — lecz
Dziś mówię: prez!
I dusza mi się zżyma.

Théer.

Podśluchane.

(Przed obrazem Matki Boskiej i Sobieskiego na branie tryumfalnej.)

Matka: O, lo Boga świętego, azem się psestrasyła:

Jak zryję tom jesse nie widziela taki Matki Boski z wonsami!

Synek: Matsu! chodziceno haw z drugiej strony — zobacycie Turka.

Matka: A prawda! A cy to ten co zabić cheał Matkę Boską?

Ojciec: Nie pleć gupstwa — to przecie Sobieski nie Turek.

Matka: O, rety, rety! Jakiz ei to bzdycki ten Sobieski.

Ojciec: A cyby go się tu Turcy tak psestrasyli gdyby inacy wyglądu?

Fałszywe przysłowie.

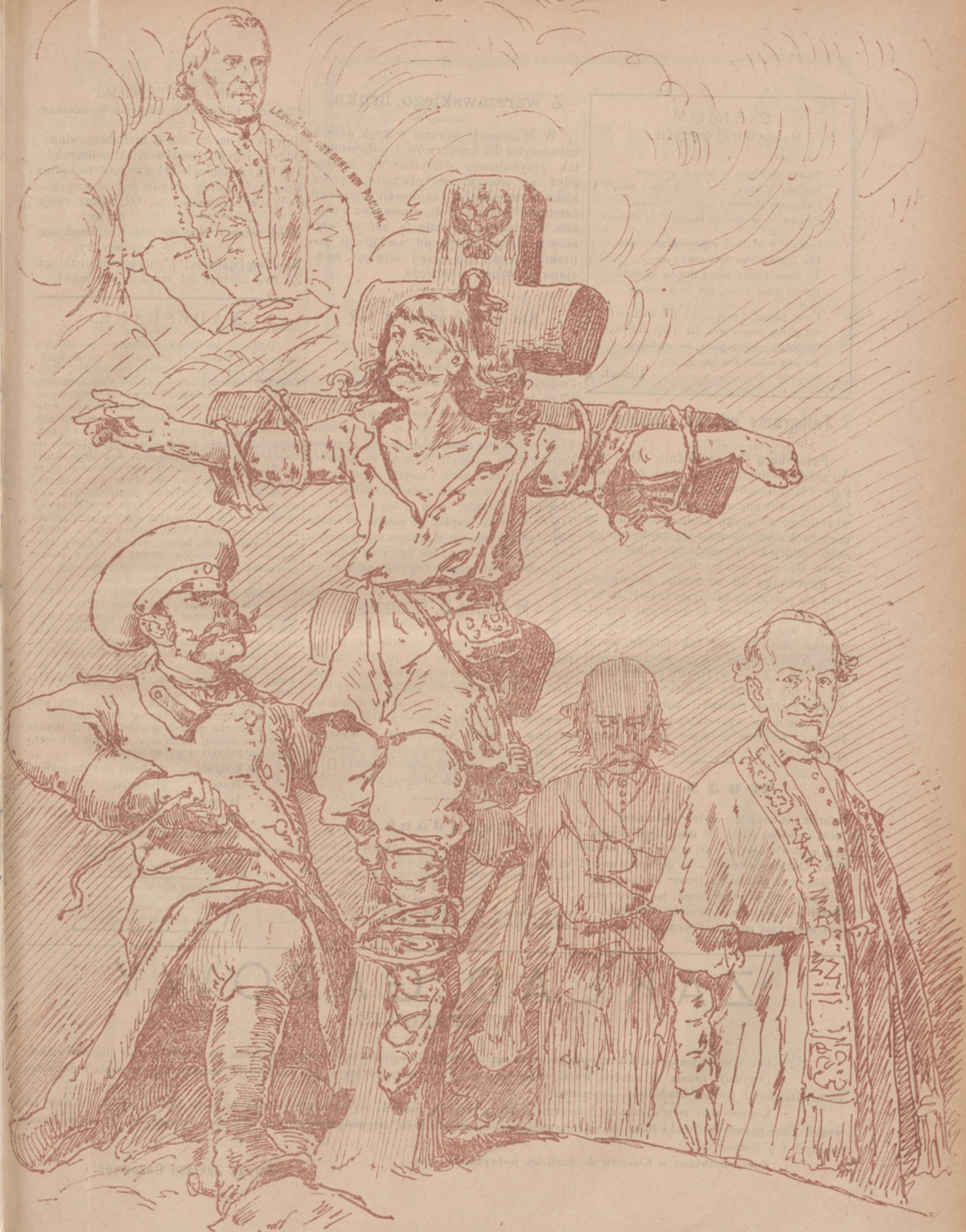
Powiadają: w Galicji
Rzuć kijem na traf,
To z pewnością tam gdzie padnie,
Jest.. baron lub graf.

Jednak gdzie o dobroczynne
Idzie cele — to
Nie trafiż ich — choćbyś rzucił
Kijów nawet sto.

Litogr. A. Pruszczyńskiego w Krakowie 1893.

Bismarck. Jęgo carska nosć Najjasniejszy pan Wszech Rosji z przyległosciami myśli, że ja nie wiliżę ani tych układow z Wyspiżczm co chce wyskakać faktorne, ani tych umizgów przesławnej reprezentantki wolności narodów — o której tak przeszłoczenie deklarowac umie — a jak zażyłcie potrzeba to potrafi krzyknąć: „Młoc żyje” młocwa młocowska! — Wiliż ja wszystko i w kulak się smięję, bo mnam za plecami carskimi takich co skaczą jak tyko szanunkiem podięgnę.

Wesolo szczęśliwym! — cóż bo im potrzeba...
Gdy jęki cierpiących mkną bez ich do nieba?

CIENIOM

MARJI WILKUSZEWSKIEJ.

Zmarła niewiasta co sercem gorącym
Kochała Macierz — a świadczyła o tem,
I plonnem słowem i czynów tysiącem,
Czynów co w skarbcu Macierzy są złożem.

Imię Jej w modłach wspomną ludzie różni,
Dla których Ona była matką drugą;
Jej duszę Polska wśród tłumów wyróżni
Bo Jej dzień każdy, był życia zasługą.

Czczę pamięć Twoją szlachetna Matrono!
O! gdyby innych serc, jak Twa, niebyło,
Naród nasz mimo biedy, był wielbionym,
Bo taka miłość jest narodu siłą.

Djabeł.

Telegramy własne „Djabła“.

Petersburg 29 września. Do cara Alexandra telegrafowano ztąd co następuje: Najmłodszy Panie! Wszystko już przygotowane do położenia kamienia węgielnego świątyni, która ma stanąć w miejscu katastrofy waszego najdosłojniejszego Rodzica. Oczekujemy tylko przybycia Waszej carskiej Mości.

Kopenhaga 30 września. Odpowiedź cara na powyższy telegram brzmi: Jechał was sęk z waszemi kamieniami węgielnymi i węglami kamiennymi. Nie głupim wracać. Mnie tu jest tak dobrze, że aż miło. Teraz dopiero wiem że żyję. Żyję sobie jak foką — wychodzę na ląd bawić się, a jak zwierzę nihilistę — dalej do wody. Paszół Szasza! wołam i drwię sobie potem ze wszystkiego. Radzicie sobie jak możecie a mnie dajcie święty spokój.

WOJNA.

Reforma nie zważając, że już blisko zima. Pisze, że wojna blisko, bo moskal jest zbrojny. Czas by dowieść, że nie z nią tu wspólnego nie ma; Mówi: kłamstwo wierutne — bo nie będzie wojny! A jakaś tam na żołdzie „Czasu“ dysząc lubka. Gdy każą, na „Reformę“ हुआ! jak przepukap. Djabeł jako bezstronny powiada tymczasem, Jest wojna: ale między: Reformą i Czasem.

Z warszawskiego bruku.

W Warszawie otwarto w tych dniach uniwersytet dla żandarmów i policjantów, tak przynajmniej domyślać się można, gdyż na uroczystości otwarcia, oprócz kilku z młodzieży znajdowali się sami żandarmi konni i piesi, starszyzna i wojsko. Powiadają, że cała ta załoga wojskowa służyć miała do asekuracji policzków Apuchina przed nowymi owacjami ze strony młodzieży.

Kto to to? gdzie to to?

ZAGADKA.

W Sybiru kopalniach, jęczących okradal —
Podpisy fałszował — lecz słodziutko gadał —
Bił się w piersi jak młotem przed ołtarzem Boga,
Aż mu się raz na grobie powinęła noga —
Gdy skradłszy trzeci spadek — to mile kochanie
Tkalo w dziurawą kieszeń — i gdy go mospanie
Przychywno za rękę!.. Więc by się poprawić
W opinii równych sobie... umyślił się stawić
Tam gdzie to zamienione godności rozdają
Za wódkę i pieniądze — ci co ich nie mają. —
Tak się to chciał oczyścić po nowym zwyczaj
Młilutki nasz chłopaczek, w pewnym mądrym kraju
Zobaczmy jak to tam gdzie dziś wiał popłaca...
Czy godzien Pać pałaca? Czy wart pałac Pać?

Na odczytanie ks. Siemińskiego.

Gdy Ks. prelegent mówiąc o Filaretach wspomniął, że za owych czasów duch narodu upadł tak nisko, że cara Aleksandra adorowano jakby zbawcę kraju — przesadzano się w okazywaniu mu wierności i przywiązania — jeden ze Stańczyków powstał zirytowany i wyszedł. A gdy go się na drugi dzień spytano: dla czego to zrobił? odpowiedział: O! ja się znam dobrze na allegoryjach.

Pogadanka.

— Co to, ci Wrotnowscy dokazują? Jeden bij za bij na Kasy Oszczędności, a drugi stawia wnioski do Sejmu wręcz przeciwnie. Czy to bracia?
— Nie, to jeden i ten sam!
— Jeden? biceps, bifrons, bilinguis? W takim razie powinni go w imię oszczędności, zrobić dwoma dyrektorami krajowego banku!

PANU CEGIELSKIEMU

polskiemu Edisonowi w dziedzinie wynalazków-

Chwała ci mężu, żeś z kielichem wina
Odkrył i ucełłżeź wiekopomnych!
Tak! Kozmian wielki! a ty? O! twa slina
Musi być twórcą czynów też ogromnych;
Tylko w skromności... O! wskaż twoje
czyzny!

Niech wiem! Nim uschną Kozmiana wa-
wizny,

Niech się Djabelskie pienia w świat rozbiegają:
Że twe zasługi też wielkie jak jego!

NADEŚLANE.

Tylko z królestwa roślinnego pochodzące materię bez jakiegobądź przyniesić metalicznej, zawierają prawdziwe pigułki szwajcarskie, Rich. Brandt'a; okazują one swoją doświadczoną skuteczność w zaburzeniach organów brąznych, jako to: w dokuczliwych zatwardzeniach, uciążliwych a bolesnych rozdęciach w hemoroidach, w cierpieniach wątroby i żółci, bólu głowy, znużeniu, niespokoju, w braku apetytu, odbijaniu się kwaśnem etc. etc. Najlepszym dowodem skuteczności jakiegoś lekarstwa, jest uznanie go przez lekarzy i publiczność. Nie wiele jest lekarstw, które się cieszą podobnym uznaniem, jak owe obecnie w całym świecie słynne pigułki szwajcarskie aptekarza Bzandt'a, które w cierpieniach żołądka, wątroby i żółci, połączonej z odbijaniem się kwaśnem, bólem i zawrotem głowy, znużeniem i niespokojem pewną i trwałą pomoc przynoszą jako następujący list potwierdza:

Budapest. Wielmoż. Panie!
Przed miesiącem pigułki szwajcarskie Brandt'a, w tem mniemaniu, że narazicie znalazł lekarstwo na dręczące mnie zatwardzenie. Moja wiera w to lekarstwo została ugruntowana świętym rezultatem, ponieważ zapomocą używania tych pigulek, przyszedłem najzupełniej do zdrowia. Niemogę pominać najgorętszego podziękowania, które Panu za ten środek niniejszem składam.

Uniżony J. de Potteri, kr. węg. pens. pułkownik konwędów, Budapest kiel National.

Pudełeczko pigulek szwajcarskich R. Brandt'a wystarczające na miesiąc kosztuje 70 cent, i jest do nabycia u pp. aptekarzy:

W Krakowie	W. Redyk pod Barankiem
„ Żywcu	Blumenthal
„ Sokołowie	Dańczak.
„ Nisku	Macudziński.
„ Czerniowcach	J. Golichowski

Specialität für Männer.

Behrung über Hebung von
Schwäch-zuständen etc.
Prospect gratis und discret.
C. Kreikenbaum, Braunschweig.

ZAKŁAD GAZOWY
W KRAKOWIE.

Poleca się do skutecznienia urządzeń gazowych tak do oświetlenia, ogrzewania, poruszania motorów jak niemniej celów illuminacyjnych. Utrzymuje zawsze na składzie wielki wybór lamp gazowych tak pojedynczych jak i ozdobnych, aparata do ogrzewania i gotowania do najróżniejszych potrzeb domowego gospodarstwa.

Równocześnie poleca, koks do domowego użytku praktycznie maszyną przysposobionego a pałący się w każdym piecu korzystniej jak węgiel. Piece patentowe (Irische Offen) do najkorzystniejszego opalania koksem, utrzymujemy zawsze na składzie, i odstepujemy takowe po cenach własnych t. j. fabrycznych.

Koks odstawiamy w Krakowie do domu bez podwyższenia ceny.

Zarząd Zakładu Gazowego.

SKŁAD DRZEWA.

Szanownym Panom interesowanym polecam największy wybór drzewa tak **budowlanego** jako i **opałowego** oraz do wszelkich robot odpowiedniego. W składzie moim znajdują się **gotowe belki** z suchej jedliny i **sosniny** za których dobroć pod każdym względem zareczam — jak również za wszelki inny materiał z drzewa **dębowego, bukowego, jodłowego, sosnowego, świerkowego** i **olchowego**.

Ceny jak tylko być mogą **najumiarko-
wańsze**.

Z uszanowaniem

SZYMON LEBLING

ulica Miodowa, Nr. 358—17.

Franciszka Christoph'a

połyskujący lakier na podłogi.

Wyśmienita ta kompozycja jest **bezwonna, wysycha** bezzwłocznie po pomalowaniu, tworząc **twardą, mocną**, pięknie połyskującą powłokę niezmiętnającą się we wilgoci. — jest więc bezwarunkowo więcej elegancką i trwałą od wszelkich zapuszczani lub pomalowań podłóg. — Najulubieńszymi gatunkami teje są: lakier połyskujący **żółto-brunatny** (pokrywający jak farba olejna) i **czysty lakier** połyskujący bez przymieszki farby.

Skład w Krakowie u Stanisława Feintucha,

FRANCISZEK CHRISTOPH w Berlinie i Pradze,
wynalazca i jedyny fabrykant prawdziwego lakieru połyskującego na podłogi.

ZARZĄD

Fabryki wyrobów glinianych i Cegielni parowej

w Łągiwnikach pod Krakowem,

zawiadamia P. T. Panów budowniczych, przedsiębiorców i właścicieli domów, że w roku bieżącym tak jak w latach ubiegłych, ma na składzie piece kaflowe konstrukcyi zwykłej i patentowej, jak również piece formowe kolorowe, kominki i kuchnie.

Przyjmuje również zamówienia na cegłę maszynową, ręczną prasowaną, gzymsową, ogniotrwałą, rury drenowe i posadzki.

CHOROBY sekretne.

Leczę na podstawie najnowszych badań naukowych, nawet w przypadkach rozpaczliwych, bez przerwania zwykłych zajęć. Podobnie najzłośliwsze skutki **tajnych grzechów młodości** (z onanii) **zdeenerwania** i **wyniszczenia** (impotencya.) Największa dyskrecya i upraszam o szczegółowy opis choroby.

Dr. Bella.

Członek wielu towarzystw nauki i t. d.
Paris, 6, Place de la Nation, 6.

Ceny znacznie niższe.

**PRACOWNIA KAMIENIARSKA
FABIANA HOCHSTIMA**

w Krakowie (ulica św. Gertrudy)

zaopatrzona jest

w **NAGROBKI**

z najtrwalszego

piaskowca, marmuru i granitu,

wykonane w różnych cenach począwszy od Złr. 20.

Przyjmuje się również zamówienia **według nadesłanych rysunków** na roboty architektoniczne z piaskowca lub wapienca własnych łomów i na **posadzki różnobarwne** marmurowe lub mozaikowe ogniotrwałe.

Ceny znacznie niższe.

Piwo w butelkach i w beczkach.

Kocimskie marcowe.
wystałe.

Pilzneńskie
Pilzneńskie
—
Ołomunieckie
Ołomunieckie

Exportowe
Wystałe.
—
Marcowe,
Wystałe.

poleca szanownej Publicznosci, skład
piwa krajowego i zagranicznego

J. Ripper w Krakowie.

WODA KOŁOŃSKA
NATJEBPSZA

jest Nr. 4711.

Prawdziwa jedynie u Wilhelma Fenza w Krakowie
vis à vis kościółka św. Wojciecha.

FRANZ MARINA FARINA

w Kolonii Nr. 4511.

Premiowany medalami srebrnymi na wystawach w Krakowie
roku 1870 i 1871 i 1872, medalem złotym w Bisku-Białej.

Dyplomem honorowym na wystawie Wiedeńskiej w r. 1873
i medalem złotym na wystawie Przemysłowej w r. 1882.

Uwagi śledziennika.

1.

Cheć pomówić o niejednym co sobie z uroczyścioci Sobieskiego zanotował i widzę, że kiepski ze mnie literata, bo nie wiem od czego zacząć; chyba od zapisania tutaj słów dziwnej piękności, które zabrzmiały w kościele księży Karmelitów, podczas Koronacji Matki Boskiej: „O! Przenajświętsza Królowo nasza! Kiedy z koroną swoją staniesz przed tronem Wszechmocnego, przemów za tą naszą biedną Polską! Proś o zmiłowanie!“ — Tak modlił się z kazalnicy stawy mówca i książę kościoła — a słuchający lud kłak wśród jego modlitwy. Jakem szlachcice, kto słyszał to przesłieszne kazanie, ten wyniosł z świątyni obfity pokarm dla duszy — jak również i kto widział ten pochód ludu z wszystkich kątów Galicji z wieńcami i wstęgami do grobu Sobieskiego — a później tę uroczą procesję narodową sunącą przez rynek na błonia — z muzyką w karzaję odzianą — te szeregi butnych krakusów na koniach — to śpiewanie kilkunastu tysięcy z odkrytymi głowami: „Boże coś Polskę...“ — Dalibóg wiedziałem, że rzycał jak dziecko, niejedem szlachcicu, nawet z dzisiejszej szlachty galicyjskiej — a cóż dopiero inni — a cóż dopiero to dzielne nasze polki z pod zaboru moskiewskiego i pruskiego — et, co i gadać, mnie się zdaje, że jeśli to święci nasi widzieli z niebios to także zapłakać musieli. Oj! wy panowie, których nazywają błaznami, jakżeście się mi wydali małuczy z tym całym waszym programem. Święty rozum mieli ei, co wymyśliłi festyn ludowy, związałi się w komitet — i nie pytając na nie szli na przebój intrygom i złośliwości waszej. Było pięknie i musiała się ze skrytej złości kurczyć i przewracać wątroba pewnej excelencji — wzdychającej do minionych a sromocących jej życie czasów — która usiłowała protestować w Radzie miejskiej przeciw wzięciu patryotycznego udziału w uroczyściach Sobieskiego. Ta zaś druga excelencja którą zowią nosatą, nie wstydziła się między ludem łązić i namawiać, żeby nie śpiewano „Boże coś Polskę“. Dobrze mu za to wymaćsił chłop jakiś -- a ja z liściecią patrzałem na zdzienniałość staruszka i zdawało mi się, że to śpiewające głośy, to świece płonące w narodowym kościele — a ten jego nos to lejecek, używany gdzie się uda, do gaszenia świec.

Cudne to były momenta a w ogrodzie karmielickim przecierałem i oczy i uszy widząc i słysząc te ucieśki Rusinów i Słazaków z naszym ludem — te zwięzłe i mądre ich mowy te serdeczne oklaski dawane surdutowym i kontuszowym mówcom, gdy do ich serc trafiali. Koroną tej ludowej zabawy były **żywe obrazy** za których przedstawienie pokłon czynił wszystkim gospodarzom, zaś szczególnie rzeźbiarzowi Gadomskiemu za ich

pomysł i ułożenie. Takie rzeczy to nauka zbawienna i potrzebna dla ludu. Zgodziłbym się na nowy projekt marszałka, gdyby prócz czytania, pisania i rachunków uczono i tego co rozgrzewa choćby w inny lecz również jak ten przystępny sposób. Z ogrodu karmielickiego jak i z całej uroczyścioci wyniosła chłopci do chat swoich kapeczkę tego oleju, który na jakiś czas będzie zbawienne ich mózgi oświecał.

2.

Nikczemny ów festyn, który „Nowa Reforma“ przed kilku dniami zmasakrowała, odbył się w istocie. Czy głupców, czy nikczemników, którzy go obmyśliłi i my piętnujemy — aby wiedziano, że od galgastw, które N. Presistom przyjemność sprawiać mogą — w Krakowie wara! Słuchajcie jak było:

Niejaki p. Bernhard Icek czy Sruł (nie wiemy z pewnością jak mu na imię) właściciel szynkowego ogródka przy ulicy Długiej w domu p. Peterseima postanowił wyprawic dla swych gości einen polnischen Jubel. W polski strój z teatru wypożyczony ubrał jakiegoś malarza sztyldowego, który się nazywa Zubeł, wsadzwszy go na krowoderską szkapę wpędził do swego ogródka. Wjazd bohatera wywołał efekt. Publikka wrzasnęła na komendę kierlowo: Niech żyje Sobieski! Pan Zubeł jednakże nie przestawał tylko Sobieskiego — broń Boże. Zjadliwoscie chciała tu dwie pieczenie przy jednym upiec ogniu. — Malarz sztyldowy obchodził także jubileusz swojej niby 25-letniej pracy! W ogrodzie świeciły transparenty z głupimi konceptami a jubilatowi palono mówki rozpoczynające się od słów: „Czcigodny Mistrzu! W mównkach tych rymowanych sadzono się na dowcipy najohydniejszej treści, przepłatanie tkliwymi wierszyczkami: o kochanej ojczyźnie Polsce. Składano mu potem skrupy, jako dary — posadziliśmy go na zaimprovizowanym tronie obok godnej małżonki trzymającej miotłę. Jubilat płakał, odpowiadał, obiecywał, dziękował — i panowała taka radość wśród gawiedzi godnej gospodarza, że niektórzy aż się kładli na ziemię słysząc wyzudane słowa w mównkach wypowiadanych na cześć jubilata — bez względu na obecność niedorostków, którzy się tam znajdowali.

Haniebny ten fakt kwalifikuje się do niedarowanych zdroźności. Zubeł, to zapewne jakiś pijanica, który po kilku kieliszkach gorzałki zapomina do jakiej narodowości należy — ale właściciel szynkowego ogródka zasługuje na publiczne potępienie — bo na polskich śmieciach nie wolno żadnemu psu ujadac na oddawanie czci przez naród polski wybrańcom swoim.

Powiada „Reforma“ że Policja powinna zająć się tą sprawą. Byłoby to jej łatwo — bo dwóch wachmanów brało udział w tej uroczyścioci. — Zapewne racyliby oni opowiedzieć i inne rzeczy, które się w takich jakśmiach dzieją, a których mi przez wzgląd na moralność nie tykamy.

Żal nam, że ta brudna, plugawa i złośliwa swawola rzuca cień na ogół żydowski, który z dobrej woli, wziął gorący udział w uroczyścioci Sobieskiego. Gorągwie na dachach, w oknach dywany i wieczorna iluminacja kaźmierska nie przyniosły wstydu oznakom czi miejskiej. W synagogach wszystkich odprawiano nabożeństwa — a młóź na kilku zgromadzeniach publicznych starał się dowieść, że duchem jest polską. Podnośmy tę dobrą stronę umyślnie aby nikt nie przypuszczał, że masakrując jednego żyda, cheemy potępiac wszystkich.

3.

Żałuję mocno, że dla braku miejsca i z obawy aby nie powiedziano, żeć się za dużo rozgadał muszę resztę należącą do uroczyścioci krakowskich odłożyć do przyszłego numeru. Darujesz mi jednakowo szanowny czytelniku że ci jeszcze słów kilka powiem a to z powodu wiersza „Sen Djabła“ — w którym jedna zwrotka potrzebuje wyjaśnienia. P. M. Sokołowski w broszurce swojej: „W sprawie pomnika Mickiewicza“, powiada, że w 16 wieku żył w Bolonji zarozumiały a z przeproszeniem mądry jak puik, krawiec nazwiskiem Cremona, który pozazdrościł smutnej sławy szewcowi z Efezu i dokazał, że rozpoczęta budowa kościoła świętego Petroniusza, który miał przewyższyc wspaniałością i obszarem swoim wszystkie inne świątynie, została wstrzymana i że dzisiaj ruiny tego niedokończonego kościoła świadczą, jak zaobjęcy wpływ uporna głupota wyrzeć może na przedświędzią najszczytniejsze. — Przyznam ci się szanowny Czytelniku, że te porównania historii kościoła św. Petroniusza z historią pomnika Mickiewicza, trafram bardzo znajduję — i boję się aby do owych dwóch sław smutnej pamięci — nie przybyła trzecia, krakowska. Boję się aby ze szkoda naszą nie powstała historyczna trójka hultajska, składająca się z greckiego szewca, włoskiego krawca i polskiego fotografa.

GŁOS MICKIEWICZA.

Jeźli nie cheecie zrobić o rajce! Tak jak pan Rzewuski radzi, Pozwólcie, niech mnie jak lwa paw, w bajce Wprost swego domu usadzi.

On mi co rano „dzień dobry“ powie Pogada i poobchodzi, I kto wie co to tam jeszcze, w głowie Tej jowiszowej się zrodzi.

Pozwólcie dla większej mej chwały, Bym mu dzień i noc pozował; Bym patrząc na dom jego wspaniała, W cześć fotografii improwizował!

Czy stanę z bronzu czy z kamienia, Będzie mi widzieć przyjemno: Będzie cześć takiego jak on znaczenia Błyszczący jak gwiazda przedemną.

S. HIRSCHFELD

W KRAKOWIE,

ulica Grodzka L. 20, obok apteki Wgo Stockmara

poleca swój

NAJWIĘKSZY MAGAZYN PŁASZCZÓW DAMSKICH

po znanych umiarkowanych cenach, według wzorów paryżkich, berlińskich i wiedeńskich.

Porecza najlepszy i wykwintny towar, tudzież najdokładniejsze wykonanie.

SKŁAD
exportowy
WIN
SZAMPAŃSKICH
po cenach oryginalnych.
Zamówienia przyjmuję i wykonania
K. Rząca
w Krakowie.

Magazyn obuwia damskiego

istniejący od lat 13 przy ul. Floryańskiej l. 330,

zaopatrzone został w **najwykwintniejszy towar** według najnowszego fasonu z towarów zagranicznych jakoteż i krajowych. Wszelkie zamówienia w większej lub mniejszej ilości **natychmiast** uskutecznione zostaną.

Co się tyczy ceny, to daleko niższa niż gdzieindziej, a nawet zagranicznych i z Wiednia sprowadzanych — a za **dobry i trwały** materiał ręcznie długoletnia firma.

Zaszczycony na **Wystawie światowej w Wiedniu** dyplomem a w **Krakowie i Białej** medalami, ośmielam się polecić laskawym względem Pań tak **magazyn** jako i moją **pracownię obuwia**. Stanisław Kozłowski.

Adam Lipczyński

MAGAZYN UBIORÓW MĘZKICH

w Krakowie Rynek gł. l. 45, I piętro.

Utrzymuje ciągle zapas **gotowych ubiorów** na każdą porę roku. Przyjmuje **wszelkie** obstalunki i takowe **podług najświeższych żurnali** i w **najkrótszym czasie** uskutecznia.

ANTONIEGO HAWĘŁKI

HANDEL pod PALMĄ

w Krakowie rynek główny l. 46,

poleca: wszelkie **towary korzenne**. **Wina** węgierskie, antryackie, francuskie, burgundskie, rońskie, hiszpańskie. **Rumy i araki**. **Likiery** holenderskie, francuskie i krajowe. **Porter i Pivo** angielskie. **Herbatę** rosyjską i lodyńską. **Czokoladę** w różnych gatunkach. **Owoce** południowe świeże, suszone i smażone w cukrze. **Kalafior** algierskie. **Kompoty** włoskie. **Sucharki** angielskie i presburskie, oraz wszelkiego rodzaju **Bakalie**. **Wędliny** westfalskie i wszelkie inne. **Paszlety** strasburskie. **Ostrygi** ostendzkie. **Kawior** astrachański w każdej porze roku. **Ryby** w puszkach w oliwie, marynowane i wędzone. Różne **konserwy, sosy, musztardy**: francuska, angielska i kremska; oraz wszelkie przyprawy do potraw. **Ekstrakt** Liebiga. **Bulion** w wyborowym gatunku. **Sery** wszelkiego rodzaju. **Oliwę** nieciejską i prowancą itd. Zamówienia przyjmuje się na: **dzieżyznę i ryby świeże**.

Skład główny piwa pilszeńskiego z browaru mieszczańskiego

Skład świeżych wód mineralnych krajowych i zagranicznych

H. HERZ główny Rynek Nr 52. Poleca swój główny skład: **Tulów, koronek, firanek, pończoch, materji, aksamitów** czarnych i kolorowych. **Płótna, szyćringi**, wszelka **bielizna** gotowa. Na każdą porę roku wybór **kapeluszy damskich, kwiatów, piór** i wszelkich przyborów dla **krawiecznicy** i **modniarstwa** potrzebnych. — **Parasole** i **parasolki** po cenach **fabrycznych**.

NAJWIĘKSZY SKŁAD TAPET (OBIĆ)

Wilhelma Fenza

w Krakowie, Rynek główny L. 9. wprost kościółka Św. Wojciecha,

poleca

WIELKI WYBÓR OBIĆ KRAJOWYCH i FRANCUSKICH,

oraz podejmuje się

tapetowania całych apartamentów, pałaców, hotelów, salonów i t. p.

reżąc za najnowszy i najwybredniejszy gust w wykonaniu.

NAJLEPSZA

bibułką na papierosy

jest

LE HOUBLON

WYROB FRANCUSKI

ostrzeżę się przed naśladowaniem.

Tylko wtenczas jest ta bibułka prawdziwą gdy każda jej ewiarka ma stempel LE HOUBLON a każde pudełko zaopatrzone jest poniżej umieszczoną marką ochronną i podpisem.

Cawley & Henry
Prop^{te} du Brevet

CAWLEY & HENRY, alleinige Fabrikanten, PARIS

SKŁAD TOWARÓW

tokarskich i galanteryjnych

pod firmą:

JAN BAJER

przy ulicy Grodzkiej l. 89.

CACAO van HOUTEN

w proszku

zupełnie oczyszczonym i rozpuszczalnym.

Cacao van Houten jest produkcyą nader pożywną do polecenia każdej familii, której na pożywieniu zdrowem, strawnem, delikatnem i tanim zależy.

Poświadczenia najpierwszych chemików i lekarzy stwierdzają, że produkt ten odznacza się:

1. najdokładniejszą czystością, wolny zupełnie od tłuszczu;
2. niezmierną siłą pożywczą;
3. przyjemnym smakiem i aromatem;
4. oszczędnością z powodu jej taniści, skoro funt rzeczonego proszku wystarcza na sto filiżanek.
5. Bardzo łatwym i pojedynczym sposobem, tudzież szybkim bardzo przygotowaniem do użycia.

C. J. van Houten & Zoon

Weesp w Hollandyi,

w większych, ilościach do nabycia na całą Galicję w domu handlowym

J. Wentzla w Krakowie.

GŁÓWNY SKŁAD PIWA PILZNEŃSKIEGO
z Browaru mieszczkańskiego, marka B. B.

MAGAZYN HERBAT
Chłóskich i Karkawskich.

OTWORZONY HANDELL
TOWARÓW KORZENNYCH
DELIKATESÓW i WIN
pod firmą
JANA MIKI I SPÓŁKI
w Krakowie, (Krzysztoforów),

ma zaszczyt polecić Szanownej P. T. Publicznosci: wszelkie towary
korzenne, wina węgierskie, austriackie, francuskie, burgundzkie, rosalskie,
hiszpańskie, włoskie, greckie, portugalskie, szampańskie, rumy, araki i koniaki,
likieri, portler angielski, piwo angielskie, wódki gdańskie, angielskie, szwajcarskie
i krajowe, pomaliki, bombonierki, owocce poludnowe, świeże, zasuszone i utęszkio w cukrze
kompoty włoskie, kalafury świeże, sucharki angielskie, francuskie, presburzkie i wiedeńskie,
bakalie wszelkie, bulion z dancyzny najlepszy, czekoladę francuska, szwajcarska, i krajowa,
dliny krajowe, woskie i westfalackie, ryby w pieczkach w oliwie, marynowane
wrazom i świeże, ostrugi świeże osnutek, konserwy różno w puszkach, kawor święty, astrachanski,
słodzie świeże poczwone, musztard francuska, angielska i kremski, sosy angielskie różno,
ony, groszek fasolka, sapażni i karczochy, sosy angielskie różno, ekstrakt miodowy Liebiega, we-
musztard francuska, sapażni i karczochy, sosy angielskie różno, ekstrakt miodowy Liebiega, we-
przypraw różno do potrawy, sery szwajcarskie, wosk zambowien zambowien
holenderska, francuska i krajowa. wszelkie zamówienia zamawiajone
usuwecznają się bezwotczano.

Obszerne lokale do śniadań
Obok handlu na sposób zagraniczny

SKŁAD WÓD
mineralnych, krajowych i zagranicznych.

PIERWSZA
ŁAZNIA RZYMSKA

W KRAKOWIE,

przy ul. św. Sobestyana L. 68, Dziel. VII. w pobliżu plantacyj.

Zakład ten umyślnie na ten cel wybudowany i ozdobnie urządzony na sposób zagraniczny posiada:

kąpiele parowe, kąpiele wanienne, kilka wielkich basenów marmurowych z letnią, ciepłą i zimną wodą ciągle płynącą. Wszelkiego rodzaju zimne natryski, kąpiele spadowe, nasadowe i t. d. w ogóle wszelkiego rodzaju kąpiele dotąd używane.

Fryzyer i operator nadgniotków w zakładzie,
Usługa szybka i uprzejma.

W I N O

z najlepszych winnic białe i czerwone węgierskie, austriackie i wszelkie gatunki win zagranicznych

na butelki i beczki

poleca po bardzo umiarkowanych cenach dom handlowy i właściciel winnic szlacheckich w Szegich przy Tokaju.

H. FRITSCH
w Krakowie.

Pieć medali zasługi i list pochwalny

za niezrównane środki kosmetyczne i toaletowe!!

ANTILENTILIA

usuwa *piegi, opalenie słoneczne, plamy wątrobiane*, nadaje twarzy białość, delikatność i przejrzystość. — Cena 2 złr.

Woda Fijołkowa

nieporównany środek, usuwa z twarzy pryszcze, liszaje, trądky, pierzchnienie i łuszczenie się skóry i wygładza zmarszczki, pory. Twarz odświeża i nadaje nieporównaną delikatność. — Cena 1 złr.

Magnolina

skóra sucha, szorstka i zgrzybiała pod wpływem *MAGNOLINY* staje się miękką, przejrzystą i delikatną. *MAGNOLINA* usuwa *czerwonosć nosa*, niszczy *wągry* t. j. czarne punkciki, które najczęściej osiadają w okolicy nosa. — Cena tego znakomitego środka 1 złr. 50 centów.

Woda lwowska odznaczająca się przyjemnym, długotrwałym zapachem, ma obszerne zastosowania w damskiej toalecie, flakon 1 złr. 50, pół flakonu 80 c.

Wodę kolońską przednią — flakon cent. 25, 50 i zł. 1, najprzedniejszą (potrójną) flakon ct. 40, 80, złr. 1.50.

Perfumy na wzór angielskich i francuskich sporządzone. Jaśminowa, fiołkowa opoponaks Chypr. heliotrop. biacynt, konwalia, róża i t. p. od 35 cent. do 3 złr. flakon.

Wodę lewandową i lewandową ambrową do skrapiania sukien i odświeżania powietrza w pokojach, flakon 50, 70, 90 cent. i złr. 1.50.

Ocet toaletowy do nacierania ciała, ma obszerne zastosowanie w damskiej toalecie, flakon 50 centów i 1 złr.

Orientalina czyli Pudr w płynie

nadaje twarzy piękną i przyjemną białość, odświeża i konserwuje. Cena 1 złr.

Pudr książęcy biały

jest prawdziwym unikatem w sztuce kosmetycznej, nie zawiera żadnych metalicznych pierwiastków przyjemnie przylega do twarzy, nadaje śliczną, naturalną i bardzo przyjemną białość i delikatność. — Cena pudełka 1 złr.

Pudr książęcy

cielisto-różowy, dla blondynek i *cielisto-żółtawy* dla szatynek i brunetek, po 70 ct. 1 złr. 20 ct. i 1 złr. 60 ct.

KREM ORIENTALNY BIAŁY

cielisto-różowy, dla blondynek i *cielisto-żółtawy* dla szatynek nadaje twarzy naturalną białość, delikatność i przejrzystość. Twarz martwa pokryta brudami, nierówna, szorstka, zostaje całkiem odświeżoną i odmłodzoną. — Cena 1 złr. 20 ct.

PILIPTON

włosom siwym i wypłowiałym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny kolor. — *PILIPTON* nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę. Cena flakonu 1 złr. 50 cent.

WALENTIN

najsilniejsze wypadanie włosów wstrzymuje. cebulki włosowe wzmacnia i do wytwarzania i porostu włosów pobudza. Miejsca wyłysiałe pod działaniem tego środka pokrywają się pięknym włosiem. Cały flakon 3 złr. Pół flakonu 1 złr. 60 cent.

NIGRETINA

wyborny środek do natychmiastowego farbowania włosów na trwały i piękny kolor czarny lub ciemny; jest zupełnie nieszkodliwy i w zastosowaniu bardzo prosty. Cena 1 złr.

Jan Ichnatowicz,

magister farmacji i chemik sądowy.

Nabyć można we Lwowie, ulica Kopernika Nr. 3, w Krakowie, Sukiennice Nr. 20.

titfoury i Herbatniki w rozmaitych gatunkach i kształtach, wszelkie obstalunki w zakresie cukierniczy wchodzące.

Przyjmuję Kąserwy i Soki rozmaitego gatunku. — Ceny umiarkowane. Pełny program w gazecie „Kurier Warszawski”.

urządzona za sposób warszawski
ADAMA WARSZAWSKA
BOSZKOWSKIEGO
W KRAKOWIE,
Główny Rynek, róg Szewskiej

działach zaś przed południowych Bulion, Łody, Pączki, Karmelki i Czekoladki własnego wyrobu. — Ceny umiarkowane. Pełny program w gazecie „Kurier Warszawski”.

Herbatniki w rozmaitych gatunkach i kształtach. — Ceny umiarkowane. Pełny program w gazecie „Kurier Warszawski”.

Niezawodny płyn na ODGNIOTKI

E. RADLERA, aptekarza pod „Złotą Głową“

W KRAKOWIE.

Pędzując co wieczór przez kilka dni odgniotek, podważony paznociem wychodzi cały, bez najmniejszego bólu — już po pierwszym lub drugim pędzowaniu, odgniotek staje się na wszelki ucisk nieczułym. — Cena 50 ct.

A. BIASION w KRAKOWIE

optyk Kliniki Okulistycznej c. k. Uniwers. Jagiellońskiego. Magazyn założony w roku 1801.

Skład i wyrób instrumentów optycznych, fizycznych i matematycznych.

Wszelkie narzędzia chirurgiczne z rogu i kauczuku.

Największy skład reiszeigów szwajcarskich i francuskich.

Wszelkie reperacje uskuteczniają się natychmiast.

PRZYBORY RÓŻNE: do PISANIA, RYSOWANIA i MALOWANIA.

Największy wybór fotografii krajowych i zagranicznych,

wizytowych, gabinetowych i do stereoskopów. Skład papierów listowych, francuskich i angielskich z najnowszemi i najgustowniejszemi monogramami

oblong. Karty wizytowe litografowane i drukowane. Ceny niskie.

Zamówienia odwrotną pocztą.

ŁAZIENKI PARYZKIE

wraz z łaźnią parową i różnemi tuszami,

przy ul. św. Gertrudy

obok Stradomia, naprzeciw plantacyj.

Zakład ten na sposób zagraniczny z największym komfortem urządzony, tak iż jest w stanie zadosyć uczynić wszelkim wymaganiom, poleca się taskawym względem Szan. Publiczności. Ceny umiarkowane. Usługa skora i uprzejma.